SUPLIMENT

ROMÂNIA '90

Dreptatea

7 MAI 1990

Coordonator: ILIE COSTACHE — 4 Pagini — 2 lei — Secretar de redacție: NICOLAE DRAGOMIR

Zîmbetul Domnului Ion Rațiu este al unui cetățean al DEMOCRAȚIEI FĂRĂ FARD! Pe vremea cînd tovarășul Iliescu învăța alfabetul comunismului, umblînd de-a bușilea prin birourile ceaușiste, Domnia sa guverna de la înălțimea prosperității occidentale un destin de excepție. Cu trei zile înainte de alegeri, să sperăm că DESTINUL NAȚIONAL își va corecta traiectoria, agățînd de gîtul comunismului, definitiv, secera și ciocanul ! Deci, la 20 mai, RAȚIU PREȘEDINTE !

Miniportret Iliescu

În ziua de 22 decembrie 1989, la ora 9, tovarășul Ion Iliescu a catadixit să ajungă în sediul fostului c.c. al p.c.r. din Piața Scînteii, de la Editura tehnică, unde era director, la ora 13. Unde a fost patru ore? Acasă sau la Ambasada U.R.S.S. Sosit în mijlocul celor care îl așteptau de mult în sediu (vezi stenograma apărută în săptămînalul „Cuvîntul" nr. 7) alcătuiește așa zisa „Proclamație" a Revoluției și se trece, modest, pe ultimul loc în lista conducerii (cei din urmă vor fi cei dintîi !). A fost primul pas spre acapararea puterii.

Adulat la început, începe a fi contestat la numai cîteva zile de la Revoluție — 12 ianuarie 1990. Atunci, mii de oameni veniți în Piața Victoriei au cerut înlăturarea lui și scoaterea în afara legii a p.c.r. Pericolul era mare. Semnează urgent în numele C.F.S.N. niște decrete, pe care le anulează numai după 24 de ore, atunci cînd se simte în siguranță. Tot atunci pune la cale înlăturarea lui Dumitru Mazilu, devenit periculos pentru putere. Urmează marea demonstrație de la 18 ianuarie la care sute de mii de oameni cer înlăturarea de la putere a acestui discipol al comunismului. Încolțit, tremură pentru că ar putea să piardă prea repede puterea și, ce nu făcuse nici Ceaușescu, cere ajutor prin radio și TV așa zișii lor muncitori din Capitală. Apar ca din senin camioane încărcate cu indivizi înarmați cu bîte și lanțuri pentru „curățirea" pieții. În dialogul purtat cu conducerile partidelor democrate chiar în acea seară, consimte formarea C.P.U.N. (despre proporționalitate, nici vorbă.) Apelează însă chiar a doua zi la mineri — 7 500 de securiști au rămas

B. MIHAI

(Continuare în pag. a 4-a)

Conducătorii cei buni

Motto : „Cîrmuirea omului înțelept face ca inimile să fie goale de griji și stomacurile pline. Omul înțelept nu încalcă viața firească a poporului".

LAO TZE (aprox. 600 î.e.n.

Acolo unde conducătorul sau părintele este prea slab, se naște anarhia ; unde este prea mare severitate — mînă de fier — acolo se naște despotismul. În ambele cazuri, poporul e nemulțumit.

Conducătorul bun știe să găsească Tao (calea) între yin și yang, știe că balansînd între ramurile arborelui sefirotic, să se apropie de echilibrul veșnic năzuit, dar niciodată perfect, niciodată atins, ca orice ideal. Fermitatea și îngăduința trebuiesc dozate și îmbinate armonios.

Și cum filozofiile esoterice ne oferă modele structurale universal valabile, extindem și generalizăm teoria la toate nivelele. Situația se repetă identic de la școală, la întreprindere și la conducerea țării.

Pînă acum am avut parte de dictatură, care ne-a condus țara la ruină morală. Ne-a pîndit și anarhia aferentă vidului de putere. Azi urmărim cu speranță virarea spre echilibru și armonie. Așteptăm de la conducătorii noștri să ne aducă pacea sufletească, înțelegerea între oameni, liniștea și bunăstarea... A simțit oare, cineva lucrurile astea pînă acum ? Mulțumirea poporului nu poate fi adusă decît de către un bun conducător.

Ceea ce se petrece în mic se petrece și în mare. Dar ceea ce se petrece sus, se reflectă în jos la toate nivelele. Rare și fericite sînt cazurile în care „e bine". Din cîte am constatat de jur

ANCA FILOTEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

www.corneliucoposu.ro

Predilecție pentru MAI

I. În această lună a anului, latentele vegetale devin triumf al naturii invitînd parcă și omul la repetarea modelului. Urmărind în timpul de azi și într-un răstimp devenit istoric, evenimentele politice, încep să cred că în natura umană există o predilecție POLITICA pentru luna mai. Iată mai jos, cîteva repere istorice și cîteva „la zi" cărora vă invit să le atribuiți singuri calificativul de triumf în beneficiul țării sau piedică în triumful ei.

La 3—5 mai 1848 are loc la Blaj, Adunarea Națională, la care se citește Petiția Națională de la Blaj, program în 16 puncte formulat de Timotei Cipariu.

La 3 Mai 1848 — revendicări asemănătoare sînt cerute de Adunarea de la Lugoj și Consiliul bisericesc de la Timișoara. Programul acestor revoluționari va fi reluat în PROCLAMAȚIA de la Islaz (9 iunie 1848) în care se cerea printre altele : pct. 5 „Domnu responsabil ales pe Libertatea absolută a tiparului", pct. 19 „desființarea atît în fapte cît și în vorbă a pedepsei cu moartea".

La 3—5 mai 1990. La manifestația din Piața Universității — București, precum și la Timișoara, Constanța, Iași, se cere amendarea art. 10 din Noua Lege electorală din 1990 prin includerea pct. **8 al PROCLAMAȚIEI** de la Timișoara, precum și libertatea absolută a radioteleviziunii. La 17 mai 1848 „Dieta de la Cluj", nesocotind Petiția Națională de la Blaj declară și ea (urmînd exemplul Dietei de la Pojon din 18 martie 1848) „Uniunea" Transilvaniei cu Ungaria.

15—22 martie 1990 — Evenimentele de la Tîrgu Mureș și alte orașe din Transilvania.

10 Mai 1866 — Instaurarea Monarhiei (Carol I de Hohenzollern depune jurămîntul).

Aprilie-mai 1990 — Domnul Ion Rațiu, candidat la Președinția României, susținînd și punctul de vedere al P.N.Ț.-c.d., referitor la reinstaurarea monarhiei, susține că **numai** poporul român va hotărî, printr-un referendum național; dacă dorește stat constituțional sau stat de „drept divin". **Republica** sau **monarhia.** Sîntem siguri că poporul va alege responsabil.

9 mai 1877 — Conform realității istorice specifice sec. XX sau XXI ! Proclamarea în Parlament a Independenței de stat a României.

8—13 mai 1921 — La București, Partidul Socialist se transformă în Partidul Comunist Român.

17 mai 1946 — Ia ființă Blocul Partidelor Democratice, care își face cunoscută, la **20 mai**, platforma sa politică.

24 mai 1947 — Legea oficiilor Industriale, care va îngrădi treptat proprietatea privată și va pregăti naționalizarea de la 11 iunie 1948, exact la 100 ani după **Revoluția** din 1848.

8 mai 1990 — Omul care a „divorțat" de Ceaușescu — și în care „detașarea de comunism s-a produs mai profund și cu mult timp înainte" (interviu RTV—10 mai 1990), Ion Iliescu, refuză dialogul cu delegația manifestanților din Piața Universității, la aproape 5 luni de la **Revoluția** din Decembrie 1989 ! Așadar, stimați cititori, care din aceste vi se par triumfuri în beneficiul țării și care piedici în triumful ei ?

II. Aflînd de la neo sau paleocomuniștii feseniști că **sigur** „trandafirul înflorește în luna mai", mă întreb dacă invitația naturii pentru repetarea modului, nu poate fi sancționată de natură însăși, prin ofilirea lui grabnică ?! De urnele de vot nu sînt foarte sigură !

ANGELA RĂCEANU

Eu votez cu Iliescu

Nu știu cu cine votați dvs. dar eu votez cu Iliescu. Nu face parte din nici un partid și la 20 mai, va fi alesul meu.

E drept că el s-a înscris într-un partid cînd era mai tînăr. Din convingere nu ca alții din oportunism. Și a suferit din cauza convingerilor sale politice, fiind închis de la vîrsta de 12 ani. Nu ca alții care fuseseră închiși de la 15 ani.

În toată lumea este nevoie de lideri care știu să se impună. Un lider de anvergură nu întîlnești la tot pasul, dar el își ia rolul în serios.

Știe cum se trag o serie de sfori. Ca diplomat știe ce e atît buna credință, cît și ipocrizia. A învățat în străinătate. El a prins trenul de Moscova. Și degeaba spun răuvoitorii că ar fi rusofil. Știe mai multe limbi străine. Vorba lui Beniuc : „Șapte limbi vorbește / Știe și rusește".

Așa că eu cred în steaua lui. După ce a preluat puterea în 22, a decretat liberalizarea în toate domeniile de activitate. Celor care purtau o anumită uniformă nici nu le-a mai cerut decont pentru cartușe. De fapt și persoanele incriminate au declarat că au predat mai multă muniție decît au primit. Ați văzut cum devine treaba cu trasul ? Cu trasul în piept ?

Fiecare istorie are partea ei ascunsă. Vizitele lui de lucru sînt scurte. Iar bucuria manifestanților cu adevărat spontană. Pînă și copiii fug de la școli sau de la joacă și vin aliniați și frumos îmbrăcați ca să-l aplaude. Atît la venire, cît mai ales la plecare !

Dacă cineva vrea să strige ceva care nu i-ar conveni, ca de exemplu „Două'ș'unu două'ș'doi — Iliescu cine-a tras în noi ?" n-are șanse să ajungă în față că-l opresc **băieții.**

Iar dacă din întîmplare este prezentă și televiziunea, se schimbă cadrul și admirăm cu toții peisaje din Țara Moților.

Și pe ziduri se scriu lozinci care-i pomenesc numele. Cu vopsea roșie. Dar lui nu-i place excesul de publicitate și peste noapte o parte din ele dispar pur și simplu. Mai ceva ca ozeneurile. Bineînțeles că nu dispar chiar toate. Unele din ele este chiar indicat să rămînă. Cine dă aceste indicații ? Nici eu nu pot să le știu pe toate.

Așa că, (dacă nu mă răzgîndesc pînă la 20 mai), eu votez cu Iliescu.

ARTUR

A înviat Ceaușescu?

sau spectrul lui bîntuie unele minți

Nu mai departe de luna august 1989, **Departamentul de Informații Externe** (DIE), atît de bine cunoscut din cartea lui Pacepa, „Orizonturi Roșii", serviciul de spionaj a trimis la Londra un comando care avea ca misiune uciderea domnului Ion Rațiu.

Cu numai trei săptămîni înainte de revoluție, Poliția franceză îl informează pe domnul Ion Rațiu că a arestat patru arabi suspectați că ar fi fost trimiși de Ceaușescu să-l extermine pe Președintele Uniunii Mondiale a Românilor Liberi. (informații preluate după „Boardroom Magazine").

De ce ? Pentru că acest mare patriot și-a dedicat cea mai mare parte a vieții răsturnării regimului comunist.

Oare nu este simptomatică ura pe care noul regim, de orientare comunistă (nu mai este un mister pentru nimeni) o dezvoltă și încearcă să o propage împotriva candidatului Partidului Național Țărănesc — creștin și democrat la Președinția României ? Să fi lăsat dictatorul vreun testament secret cuprinzînd o clauză anti-Rațiu și propagatorii leprei roșii să încerce să o pună în aplicare ? Asta ar însemna că cei ce dețin acum puterea sînt „bravii urmași" ai Casapului din Scornicești, deși se străduiesc să-și ascundă cît mai bine culoarea. Au schimbat secera și ciocanul pe un trandafir, profanînd această frumoasă floare și, în parte, au reușit să păcălească unii oameni. În principal, pe cei mai puțin informați sau în mod deliberat dezinformați.

Utilizînd condeie închiriate, așa cum, cu ani în urmă, comuniștii au racolat mercenari ai scrisului care ajunseseră într-o stare de mare mizerie materială dar mai ales morală. F.S.N-ul a dezlănțuit o penibilă campanie, bine augmentată cu minciuni fără acoperire, mizînd pe limitata dorință de a înțelege a unei părți din populație care eventual ar spune : „nu iese fum fără foc". Fals, domnilor tovarăși care mînuiți stilouri cu cerneală roșie, foarte asemănătoare cu sîngele, care umpleți paginile unor fițuici precum „Azi", „Adevărul" sau „Dimineața" cu bale de cîine turbat care nu își dă seama că scopul lui este să rupă lanțul, nu să muște mîna care îi dă de mîncare. Oricît ați încerca să îndoctrinați omul simplu cu povești cu balauri, bazate pe o ideologie ratată din start, precum un copil mort în fașă, povești inspirate sau chiar copiate din „Scînteia" anilor de după război, cînd ați pornit prigoana împotriva celor pe care îi voia poporul, nu vă mai merge jocul. În pofida faptului că unii se mai lasă purtați în cel mai autentic stil comunisto-ceaușist la „înflăcăratele" dumneavoastră mitinguri unde sînt puși să latre lozinci de către activiștii reciclați (ieri pecerist, azi fesenist) nu știți ce este în sufletul acestor oameni, care sînt dorințele și speranțele lor.

Un fapt semnificativ : duminică 13 mai, în tribuna ridicată în Piața Aviatorilor a urcat un om. Simplu, după înfățișare, dar un OM. S-a apropiat timid de domnul Rațiu, a șovăit, apoi i-a întins o mînă bătătorită de muncă : „Domnule Rațiu, vă aduc salutul minerilor din Motru". Atît.

În concluzie, lăsați totuși fantoma lui Ceaușescu să bîntuie doar casele și mințile voastre. Lăsați oamenii în pace, să se exprime liber pentru destinul ce și-l vor alege de acum încolo.

SIMION DUMITRACHE

CHIȚAC MINTE!

Marți seara, la orele **23,45**, cînd Piața Universității fremăta de ultimele vești — ÎNGHEȚAREA CURSURILOR SAU INTRAREA ÎN GREVĂ A STUDENȚILOR DE LA ARHITECTURĂ, după CEI DE LA INSTITUTUL POLITEHNIC BUCUREȘTI, mulțimea care aștepta proiectarea filmului cu „golanii" pe un ecran improvizat, continua să comenteze „ieșirea" domnului ministru al Internelor, Mihai Chițac, în fața camerelor de luat vederi. Tovarășul în uniformă, care în zilele Revoluției Timișorene a tras el însuși cu pistolul în cei aflați în spatele Catedralei, care știe cine a schimbat, la km. 36, numerele mașinii cu cadavre și al Trabantului care o însoțea, acest tovarăș Chițac, „atît de neștiutor" cînd e vorba despre ce s-a întîmplat cu alte cadavre... dispărute, continuă să sfideze, precizînd că în Piața Universității nu au fost victime ! Și că, vezi Doamne !, e vorba doar de o dezinformare menită să creeze tensiune, lansată de ziarul „Dreptatea". Ca autor al articolului despre ce s-a întîmplat în acea zi (dimineața) la Universitate, îi reamintesc domnului ministru al Internelor ceea ce deja cunoaște ; o listă cu cei maltratați de poliție a ajuns, trimisă de mine, în C.P.U.N. Era lista **reală** cuprinzînd o parte din victime. De altfel domnul general Diamandescu promisese, dacă nu mă înșel, că va ancheta cazul și va pedepsi polițiștii vinovați. Și totuși n-a făcut-o ! Chiar acceptînd afirmația domnului Chițac, cum că n-ar fi existat adrese pe lista în cauză, nu ne putem opri să întrebăm : cinstit fiind de ce n-a trimis un subaltern să la acele adrese din condica Spitalului de Urgență, unde au ajuns o parte dintre victime ? De ce dumnealui, generalul Diamandescu sau orice altă persoană desemnată să facă anchetă (?!) n-a apelat la redacția ziarului care a plasat lista în C.P.U.N. ? Cred că e clar pentru oricine că tovarășul Chițac își apără pielea și uniforma dar, mai mult decît atît, apără o ideologie. O anumită ideologie ! Știe dînsul care, am înțeles și noi și nu de azi, de ieri ! Marți seară a susținut că dacă au existat victime (oare nu știe ce ordine a dat ?) de ce acestea nu s-au adresat poliției (!!!) și au mers în redacțiile unor ziare, în special la „Dreptatea", organul de presă al P.N.Ț.-c.d ! Halal gîndire comunistă, tovarășe Chițac ! Dar, pentru a dovedi opiniei publice de pretutindeni că **adevărul este cel relatat de ziarul „DREPTATEA",** și fiindcă e la mintea oricui că oamenii în cauză au dat de bună-voie declarații, și tot de bună voie au venit în redacția ziarului, presupunînd că nu vor avea nimic împotrivă, vom pune la dispoziția domnului ministru al Internelor toate datele de stare civilă ale celor în cauză, solicitînd **înțelegerea TVRL de a-i prezenta,** permițîndu-le să relateze ei înșiși desfășurarea evenimentelor. Apoi, vom vedea. Fiindcă nu e de crezut că tovarășul Chițac a mințit doar în ideea că alegerile sînt aproape. Știe dînsul ce știe ! Partea proastă e că mai știu și alții. Așa că s-ar putea ca foarte curînd să fie obligat să se explice : de **ce ați mințit tovarășe Chițac ?**

ILIE COSTACHE

Cine îl vrea pe Baraba?

Demonstrațiile „golanilor" din Piața Universității din București și din alte localități din țară sînt însuflețite de aceeași Putere Divină care a cuprins sufletele curate ale atîtor mii de tineri în acele neuitate zile de Decembrie 1989.

Este imposibil să vorbim de comunism, de fascism sau alte ideologii totalitare, fără să apelăm la termeni de ordin metafizic, căci izvorul acestor ideologii care au adus atîta rău omenirii se află în lumea satanică. Cîtă vreme sufletele noastre vor fi opace la vibrația iubirii divine, la penetrația adevărului și luminii, ele vor fi vulnerabile în fața forțelor întunericului.

A discerne între bine și rău, a fi arbitrul conștient al propriului tău drum în viață, fie individ, fie națiune — iată problema cea mai importantă care trebuie să ne preocupe înainte de orice. Egoismul îngust care pune interesele individului sau grupului din care face parte, înaintea intereselor tuturora, constituie frîna evoluției noastre morale și spirituale.

Istoria ne-a demonstrat cu prisosință că opțiunea celor mulți nu devine automat și opțiunea cea mai bună, atunci cînd ignoranța unora și interesele meschine ale altora conduc la desemnarea și idolatrizarea unui „Führer" antiuman și antichristic.

Cartea Cărților — Biblia, care este o oglindă a istoriei trecute și viitoare a omenirii ne înfățișează un episod din Viața lui Isus — revelator pentru aceste momente prin care trece țara noastră.

Pilat din Pont, guvernatorul roman al Palestinei, văzînd că Isus zis Hristosul este nevinovat și vrînd să-l elibereze, cere poporului evreu să aleagă între blîndul Isus și tîlharul Baraba, un ucigaș, aparținînd categoriilor de oameni care prin forță îi „curăța" pe potrivnici.

Cei ce nu s-au ostenit să citească Biblia au putut urmări la T.V.R.L. această semnificativă scenă din filmul lui Zefirelli „ISUS DIN NAZARET" cînd la întrebarea lui Pilat : „Pe cine vreți voi, pe Isus sau pe Baraba !", în mulțimea adunată acolo au început să se agite niște activiști-cărturari și niște securiști-farisei care „lămureau" poporul evreu să-l aleagă pe Baraba. Și în ciuda faptului că poporul îl iubea pe Isus, a fost ales Baraba. Și iată adevărul relevat de Biblie, că opțiunea celor mulți poate fi profund negativă atunci cînd cei mulți se lasă manevrați de activiștii, securiștii și informatorii lui Satana.

Pentru un Baraba comunist au „optat" rușii în 1917, pentru un Baraba fascist au „optat" germanii în 1933 și pentru un alt Baraba comunist au „optat" o bună parte a românilor în 1946, iar rezultatele acestor opțiuni ne sînt bine cunoscute.

Rostul acestor manifestații sacre ale „golanilor" din toată țara este de a trezi poporul pentru a vedea clar cine îl vrea pe Baraba.

Punctul 8 din Proclamația de la Timișoara rămîne cheia opțiunii între bine și rău și între lumină și întuneric.

Fie ca Dumnezeu să ne lumineze mintea și sufletul, pentru a ne alege calea pe care merităm să mergem.

GHEORGHE BENTAN

CAMPANIE ELECTORALĂ SAU CAMPANIA CALOMNIILOR

Dl. Ion Rațiu a fost salutat de presa neocomunistă cu onorabilul apelativ „boiernaș" ca unui vechi luptător din ilegalitate. Cine a „iubit" mai mult comunismul decît dl. Ion Rațiu ? În cărțile domniei sale nu se vorbește atîta despre comunism ? Este normal și credem că prima medalie neocomunistă de cel mai înalt grad îi va fi acordată „boiernașului Ion Rațiu" care se deghizează într-un domn cu papion. Ce știți dumneavoastră ?

Iar ca să se pună capac la toate, în aceeași presă liberă, democratică și bazată pe legitimitatea adevărului s-a prezentat și un interviu solicitat de revista niponă Phoenix din 25 aprilie 1990 și primul număr din mai d-lui. Emil Onaca.

Cum, nu-l cunoașteți pe dl. Emil Onaca ?

Nu se poate ! Asta presupune o ignoranță de care mă cutremur. Domnia sa se prezintă singur. „Născut în 1924 (??) lîngă Turda. Licențiat al Academiei de studii comerciale din Brașov 1947. Doctor în științe economice al Universității Columbia din New York, febr. 1961". A fost atît de deștept că a uimit Parisul. Citām din interviul domniei sale : „cînd mi-am luat doctoratul la Paris, la 10 mai 1951, președintele Pierre Fromand mi-a spus : domnule Onaca, dumneata ești primul fecior de țăran care face doctorat la Paris. Toate tezele de doctorat la Paris sînt scrise de feciori de boieri care nu deosebesc griul de cucuruz. Subiectul dumitale trebuie să fie un exemplu critic al reformelor agrare din România".

Dar, să vedem unde ajunge dl. Onaca. Dl Onaca născut deci, în 1924, știe foarte sigur, că în 1937 dl. Iancu Rațiu, cum îl dezmiardă pe actualul Președinte al Uniunii Mondiale a Românilor Liberi, a plecat în Anglia la Londra, unde imediat a devenit „informator al serviciilor de spionaj și contraspionaj", Biroul IV și a „vîndut agricultura și industria României și toate planurile secrete ale mareșalului Ion Antonescu în Rusia. Englezii, prieteni cu rușii, au transmis imediat planul rușilor... Rezultatul ? Puhoiul armatei roșii a lui Stalin..."

Ne oprim deocamdată aici pentru a putea admira și discuta acest monument de interviu, tipic fesenist, pentru care știm noi cui să-i mulțumim. Nu ?

Noi, să-l ajutăm pe dl. Onaca, acest mare detectiv al trecutului și să precizăm un fapt : dl. Ion Rațiu era în 1940 soldat și ca urmare a unui grav accident pleacă pentru tratament la Londra, unde unchiul său V.V. Tilea era ambasadorul României în Marea Britanie. Cîtă bază ar fi putut să pună englezii, care au avut și au o celebră școală de spionaj și contraspionaj, pe informațiile unui tînăr de 23 de ani, nu știm. Dar, sigur este că dl. Ion Rațiu era la Londra în convalescență înainte ca generalul Ion Antonescu să dețină puterea alături de legionari. Încă mai era dictatura carlistă în România, cînd proaspătul absolvent al facultății de drept pleca spre Londra. Nimeni nu știa atunci exact că Ion Antonescu va deveni conducătorul Statului Român. Și, chiar de-ar fi fost astfel, cine poate crede, că dl. Ion Rațiu era omul de taină și păstrătorul secretelor militare deținute de mareșal.

Și pentru a se lămuri dl. Emil Onaca trebuie de menționat faptul că dl. Ion Rațiu nu numai că nu era în cercul lui Ion Antonescu, ci a fost printre primii opozanți ai oricăror regimuri totalitare, devenind refugiat politic timp de 50 de ani. Iar puhoiul de ruși nu l-a adus dl. Ion Rațiu în nici un caz. Stimate domn, și maestrul S. Brucan admitea că numai 20% din români dispun de inteligență europeană occidentală, restul fiind numai proști, dar dvs. oferiți o față prea brucană spiritului românesc. **Ceea ce declarați dvs. este o insultă la adresa poporului român.**

Dar, să vedem ce noutăți ne oferă intervievatul...

După 23 August 1944 „Ion Rațiu l-a stors de informații pe bieții refugiați români". „A vîndut informațiile culese cu sume fabuloase. A mai scos și o carte din acele informații pe care a vîndut-o pe dolari. Alianța mondială a românilor din exil a lui Rațiu este cea mai mare șarlatanie a secolului".

Uluitor ce dezvăluiri poate face un doctor cu studii în Capitala nr. 1 a Europei și în orașul nr. 1 al Americilor : Ce puteau declara românii exilați despre țara lor pentru a-l îmbogăți pe Ion Rațiu ? Și la ce carte se referă dl. Onaca, știut fiind că dl. Ion Rațiu are scrise mai multe cărți politice, iar Occidentul a recunoscut în domnia sa pe autorul exclusiv de carte politică de talie mondială. Iar afirmația legată de U.M.R.L. a cărui nume nici nu-l cunoaște, ar trebui cenzurată de cele 9 filiale din Occident și cele 17 filiale din România, ale Uniunii și pedepsit pentru ignoranță și minciună, cu sancțiunile aplicate acum un secol de scandinavi pentru atari fapte.

Chestiunea cu cîștigul unui miliard de dolari anual de dl. Ion Rațiu în România pe baza unei televiziuni independente depășește granițele fabulosului, iar dacă ar fi știut Ceaușescu acest „secret" poate că ar fi fost multimiliardar de mult. Dar, asta-i cînd dai frîu liber imaginației. Pierzi contactul cu realul. A cîștiga în România anual un miliard de dolari tot e ceva, nu ?

Acest interviu jignește tot neamul românesc. Atît pe cel din țară cît și pe cel din exil. Cît de sigure sînt probele d-lui. Em. Onaca rezultă din răspunsul oferit de domnia sa reporterului, care-l întreabă „mergeți numai pe ce a apărut în presă sau... ? „Înșiruirile de indivizi care declară că ar fi primit bani pentru a participa la atacul contra fostului sediu al Consiliului de Miniștri, nu numai că nu au nici un fel de conținut, sînt vorbe, dar, chiar admițînd că au substanță, argumentele nu au nici un raport de cauzalitate cu subiectele discutate. Știm noi cine face salată de cuvinte.

În fine, pretinde dl. doctor Em. Onaca, în compania londoneză „I Rațiu Shiping Limited", în 5 martie 1972 ar fi găsit șase români refugiați, care lucrau la dl. Ion Rațiu pentru mîncare. Cu alte cuvinte dl. Ion Rațiu ar fi făcut un sclavaj în plin centrul Londrei, acum 18 ani. După cîte am aflat cu acel prilej dl. Onaca a fost primit numai în casa d-lui Ion Rațiu după toate regulile cuvenite din care s-a înfruptat cu voluptate și după o scurtă ședere a solicitat „ceva" lire sterline. Dorința i-a fost satisfăcută imediat. Scurtă memorie are în acest context dl. Em. Onaca. Se pare că dl. Onaca, de la un capăt la altul, suferă de memorie și un duș moral i-ar face foarte bine, dar nu de alta, însă pînă la urmă îl va scoate dator și pe dl. Bush, de pe vremea cînd acesta șoma, stînd cu mîna-ntinsă pe capra podului din Iacobeni-Turda, comuna natală a unicului exemplar de român pur, care a revenit în România pentru a candida ca „independent" în Senat. Nu de alta dar ar fi o mare pagubă să fi pierdut un așa „om de bine".

Dl. Radu Cîmpeanu, acuzat de trădare și genocid, probabil va răspunde separat.

Asta este presa de tip fesene, prin care se încearcă o „democrație originală", pregătind drumul totalitarismului pentru un „despot înțelept".

Lumina în care sînt plasați liderii feseniști nu trebuie comentată. Ei sînt „the beautifuls", alfa și omega, **axa** lumii.

Nu cumva alături de cele două doctorate domnia sa are și un doctorat ocult de mare maestru în arta calomniei ? Dvs. personal, vă folosesc aceste grave acuzații fără acoperire reală ? Dacă da, atunci de ce nu ați fost coerent, acuzînd, că și Amnesty International este o filială a serviciilor secrete britanice fondată de același Ion Rațiu ?

Ați uitat sau vă este frică de aceste servicii ?

Și totuși de ce atîtea calomnii ? DE CE ?

IULIAN ALEXANDRU CIOMAGA

Patru întrebări, un singur răspuns

Statul modern român, a avut, în frunte, de la formarea sa, un principe „uns" de popor, cu prerogativele firești ale unui conducător de stat. Pînă într-o zi cînd, o parte din aristocrația acelor timpuri (similară, dacă vreți, într-un fel, nomenclaturii de pînă mai ieri) l-a obligat pe domnitorul Cuza să abdice. Dar, pentru că România, stat mic dar foarte important prin poziția geografică în echilibrul politic al Europei, trebuia să existe și să reziste în fața politicii expansioniste a imperiilor vecine, partidele politice și aristocrația au ajuns la concluzia că existența unui principe străin, înrudit cu familiile domnitoare ale Europei, ar conferi statului român o mai mare greutate în concertul politic al momentului. Evident, pentru demonstrație, am simplificat, fără a deforma, însă, esența.

În felul acesta a intrat în scenă dinastia de Hohenzollern care a domnit din 10 mai 1866 pînă în 30 decembrie 1947, ca putere legitimă și acceptată de români. Din 1947, România a devenit republică, iar președinte a avut mult mai tîrziu, abia în 1974 cînd, pentru Ceaușescu nu mai erau suficiente funcțiile de secretar general al partidului și președinte al Consiliului de Stat.

Or, cum din 1947 pînă în 1974, timp de 27 de ani, România a putut exista, ca stat de nimeni contestat, *fără un președinte*, o întrebare firească ce se ridică este : ***de ce atîta grabă pentru a fi ales și un președinte*** odată cu acest viitor parlament, ce este, în același timp, și ***adunare constituantă cu termen limită de existență și funcționare ?***

În fapt, cine și de ce se grăbește ca România să aibă un președinte.

Să ne amintim că, în 22 decembrie 1989, d-l Iliescu a anunțat că s-a constituit acest mult controversat F.S.N. și, totodată că : ● numele statului va fi România ; ● că va fi un stat de drept, în care cele trei puteri vor acționa independent ; ● că vor avea loc alegeri libere pentru desemnarea unui parlament ***și a unui președinte al țării*** (! ?) Toate bune și frumoase, dar asta cam seamănă a dictat. Nu vă speriați de cuvînt pentru că, dacă vine cineva și spune unui popor întreg că, de azi, nu mai sîntem ce-am fost ci am devenit asta-și-asta, cum se poate numai altfel ? Deci, cineva decide, fără a consulta poporul, care va fi forma de guvernămînt a acestei țări. Și, să nu spunem că seamănă a dictat ?

Dar, faptul este consumat, toată lumea s-a împăcat cu situația (care, sub acest aspect, deocamdată, nu e foarte gravă) și, acum se pune problema : pe cine să alegem în funcția de președinte ?

Deci, trebuie să optăm pentru unul din cei trei candidați. Americanii au parte de campanii electorale prezidențiale la fiecare patru ani. Ei s-au obișnuit, de-atîția ani, să aleagă. Nouă ne e mult mai greu. Pentru că, de fapt, electiunea aceasta este o primă experiență pentru cele 2—3 generații care nu, acum, drept de vot.

Nu e deloc de condamnat nevoia de a ne uita peste gard, la celelalte țări care-și permit să-și spună, pe drept cuvînt, democrate. Spre exemplu, pentru a candida la funcția de președinte al S.U.A., este necesar ca situația economică a candidaților să fie înfloritoare. Oare, de ce ? Foarte simplu : pentru ca, odată ajuns președinte, acesta să nu poată fi corupt *în nici-un fel*. Atît el, cît și familia sa.

Acum, să ne gîndim bine :

● Care dintrei cei trei candidați ne poate prezenta o garanție de acest fel ? Este, dacă vreți, după experiențele prin care am trecut, cu toții, o întrebare și o condiție esențială.

În altă ordine de idei :

● Care dintre cei trei candidați are cea mai bună experiență în domeniul economiei de piață ? Cine îi cunoaște mecanismele prin proprie experiență pozitivă, și nu din teorie (ca noi toți care ne credem experți, peste noapte) ?

● Care dintre cei trei candidați are relații personale cu oameni politici și oameni de afaceri din Vest ? Și trebuie să ținem cont că, fără o cooperare statuată pe încredere reciprocă, economia noastră nu va beneficia de infuzia necesară de capital străin. Iar fără o astfel de infuzie, riscăm să mai facem o sumă de ani experiențe originale — cel puțin economice.

● Care este candidatul la președinție care oferă cele mai serioase garanții pentru instalarea unei democrații autentice în România ? Asemenea garanții pot fi oferite numai de către un om care a trăit o viață în democrație, are experiența democrației în sînge și nu poate concepe altfel viața politică, decît în democrație. În nici-un caz, un om crescut și educat în spiritul ideilor comunismului, cu studii în U.R.S.S. și cu activitate îndelungată în structurile înalte ale P.C.R.

Nu trebuie ignorat faptul că, timp de 80 de ani, existența la cîrma țării a unui monarh cu ramificații familiale în toată Europa, a făcut posibilă integrarea României, cu drepturi egale și recunoscute, într-o Europă cu regimuri politice ce s-au păstrat, în bună parte, pînă în zilele noastre.

Tot așa, în momentul de față, existența unui președinte care se bucură de cunoaștere și recunoaștere în Vest ar fi mai mult decît salutară. Ne-ar putea asigura un gir, un start de bun augur pe drumul reintegrării în Europa, pe drumul spre democrație reală și bunăstare.

ȘTEFAN CARTAȘ

Să optăm pentru democrație

În mod cert pentru nomenclatură dl. Ion Rațiu reprezintă cel mai mare pericol.

Crescut la școala democrației și devenit unul din strălucițiii săi exponenți, iată-l pe punctul de a deveni groparul comunismului în România. Faptul că a arătat în nenumărate rînduri că nu este deloc dispus să facă concesii oricărei urme de comunism, l-a transformat în principala țintă a propagandei denigratoare a FSN.

Spre norocul nostru, acest fiu al poporului român este demn de străluciții săi înaintași. Asemenea lor, știe că are principala îndatorire a vieții sale fericirea poporului român, popor care vede în persoana sa pe cel mai îndreptățit și capabil exponent al său, singurul în măsură să-l scoată din mociria în care a fost tîrît prin teroare și minciună de dușmanii săi cei mai cumpliți — comuniștii.

Nu de la cei care l-au înfometat și asuprit așteaptă poporul român bunăstarea patriei, ci numai de la cel care dezinteresat material și numai din patriotism a acceptat să candideze la funcția care să-i permită instaurarea adevăratei democrații în România.

E. ȚEPEȘ

www.corneliucoposu.ro

Lumea liberă aşteaptă un semn din partea poporului român

Mitingul electoral al P.N.Ţ.-c.d., din 13 mai 1990, s-a bucurat şi de prezenţa unor personalităţi marcante ale vieţii politice internaţionale care au adus mesaje de salut şi susţinere a forţelor democratice din România.

Printre aceştia s-a numărat şi domnul Paul Howell din Marea Britanie, membru al Parlamentului European de la Strassbourg, care a prezentat în alocuţiunea sa şi mesajul dat de Sir Christofer Prout, reprezentant al Partidului Conservator şi Queen Counsellor pentru M.E.P.

„Vă aduc calde salutări din partea Grupului Democratic European din cadrul Parlamentului European şi urări de succes Partidului Naţional Ţărănesc creştin şi democrat în alegerile de duminică 20 Mai 1990 cît şi candidatului dumneavoastră la Preşedinţie, domnul Ion Raţiu.

Aceste alegeri au loc după o lungă perioadă de suferinţă pentru poporul român. În lunga sa istorie poporul român a îndurat tortura dominaţiei otomane şi în vremuri mai recente tortura controlului statal al fiecărui detaliu al vieţii individuale.

Am însă noutăţi bune pentru poporul român. Există o lume, şi nu prea departe, unde oamenii nu se tem să se privească în faţă. Este o lume nouă în Comunitatea Europeană unde spiritul uman este liber, unde relaţiile umane de acasă, de la locul de muncă sau cu autorităţile se dezvoltă fără constringere, frică sau asimilare forţată.

Invit poporul român să rupă complet legăturile cu trecutul, cu cei care şi-au cîştigat poziţii de putere şi influenţă deservind pe Groza, Dej şi Ceauşescu.

Frontul Salvării Naţionale conţine mulţi dintre cei care au contribuit la epoca de frică a României. Şansele revitalizării vieţii în România sînt foarte reduse dacă cei ce conduc ţara nu cred şi nu înţeleg metodele moderne de conducere şi administraţie. Un vot pentru Frontul Salvării Naţionale este un vot pentru o variantă a vieţii sub dictaturile precedente.

Un vot pentru Partidul Naţional Ţărănesc-creştin şi democrat este un vot pentru renaşterea morală în viaţa publică şi particulară, pentru introducerea responsabilităţii individuale şi colective în viaţa economică, pentru iniţiativa privată şi prosperitate.

Cum e posibil ca în România, una din cele mai bogate ţări din punct de vedere al agriculturii din Europa să fie o aşa lipsă de alimente !

Cum e posibil ca România care posedă importante resurse de petrol şi alte resurse de energie să nu-şi poată lumina şi încălzi casele, întreprinderile, de ani de zile, aducînd ţara în ultimele patru decade într-un aşa nivel de mizerie ! Menţinut desigur şi de continua intervenţie a securităţii.

Aceleaşi persoane se prezintă acum ca membri pe hîrtia de vot a candidaţilor F.S.N.

Chiar dacă ei pretind că au experienţă guvernamentală, această pretenţie nu are nici o valoare, datorită manierei crude în care ei au obţinut-o, înnăbuşind libertatea pe o perioadă aşa de îndelungată.

Cred că Frontul Salvării Naţionale oferă continuitatea mizeriei chiar dacă nu la acelaşi nivel din trecut.

Ştiu că unii lucrători din întreprinderi pretind că introducerea capitalismului ar însemna pierderea de servicii. Ei bine, eu pot să vă spun că mulţumită capitalismului, cele 12 state membre ale Comunităţii Europene au mai multe persoane în servicii decît în orice altă parte. De asemenea, pot să vă spun că datorită gîndirii politice şi practicii candidaţilor F.S.N., România are unul din cele mai scăzute venituri pe cap de locuitor din lume. Nivelul de trai din România nu poate scădea prea mult faţă de nivelul actual.

Probabil că, fără ca multe persoane să ştie, o nouă experimentare în istoria umană are loc în Europa de vest acum. Popoarele libere din 12 ţări independente îşi împart suveranitatea în vederea creării unei Comunităţi Europene guvernată de legi comune de-o parte şi de alta a frontierelor lor.

Sînt membru în Parlamentul European, organism internaţional care joacă un rol cheie în elaborarea acestor legi. Scopul nostru este stabilirea unor drepturi comune, sociale şi economice, valabile dincolo de frontiere. „Dispariţia" acestora înseamnă libera circulaţie pe o piaţă liberă a muncii, a studiilor, a petrecerii timpului liber.

Poporul român, popor european, are aceleaşi rădăcini creştine ca şi noi. El a jucat un rol nobil şi important în salvgardarea moştenirii creştine în această parte a Europei.

Acum, poporul român ca şi biserica sa ortodoxă, poate învăţa să fie liber !

Un început poate fi făcut prin votarea domnului Ion Raţiu ca Preşedinte şi a Partidului Naţional-creştin şi democrat ca partid de guvernămînt ! Fără prezenţa domnului Ion Raţiu, de pildă, aceste alegeri ar fi private de atributul de democratice.

Presa şi canalele de televiziune vest-europene au relatat pe larg actele de violenţă şi intimidare care au avut loc împotriva P.N.Ţ.-c.d. şi P.N.L.

Trebuie să avertizez poporul român că, fără o evidenţă clară că asemenea acte nu vor impieta alegerile, Parlamentul European se va găsi în imposibilitatea de a acorda ajutoare financiare, cooperare tehnologică şi programe de şcolarizare.

Lumea liberă aşteaptă doar un semn de la poporul român care să ateste că şi-a ales calea responsabilă a libertăţii" !

Mesajul lui Sir Christopher Prout s-a încheiat cu apelul : „Votaţi Partidul Ţărănesc-creştin şi democrat şi, ca în Hora Unirii, să ne strîngem mîinile. „Unde-s doi puterea creşte" — să luptăm împreună ca să reînnoim vitalitatea României !"

DOINA BĂSCĂ

„Vă aduc salutul creştin-democraţiei europene"

Din cuvîntarea domnului Emilio Colombo, Preşedintele Uniunii Internaţionale a Partidelor Creştin-Democrate

„Celelalte partide creştin-democrate din Europa de centru şi de est luptă, şi multe din ele au obţinut deja majoritatea în ţările lor. Vă aduc salutul democrat-creştinilor din Italia, partid de majoritate de peste 40 de ani. Aduc salutul C.D.U., adică al democraţiei creştine care este majoritară în Germania de Vest, al celei belgiene, care formează guvernul de acolo, al celei luxemburgheze, al celei din Germania de est, şi chiar al celei din Ungaria. Vă aduc salutul Partidului Popular creştin-democratic din Cehoslovacia, care se pregăteşte de lupta electorală. Mai pot să vă aduc salutul democrat-creştinilor din Chile, care, după atîţia ani de dictatură, şi-au cucerit libertatea.

Sînt astăzi, orice s-ar spune, martor că în această piaţă, voi, democrat-creştinii, sînteţi mulţi. Democraţia trebuie să poată conta pe forţe politice şi pe oameni care au o legitimitate democratică intactă, care au suferit pentru democraţie. Vorbesc mai ales tinerilor, în spatele meu se află domnul Coposu, care a stat 17 ani în închisoare şi mulţi ani a avut domiciliu forţat. Împreună cu domnul Coposu sînt mulţi alţii care au suferit în închisoare pentru ca noi să ne putem aduna în această piaţă. Partidele creştin-democrate se conduc după valorile creştine şi în Evanghelie scrie că nimeni nu-şi iubeşte aproapele dacă nu e gata să-şi dea viaţa pentru el. Şi aceşti oameni şi-au jertfit viaţa pentru ca în România să reînvie democraţia. Sîntem alături de voi, opinia publică internaţională priveşte la ce se întîmplă în aceste zile în România. Pentru ca România să fie democratică, să intre în Comunitatea Europeană, sînt necesare alegeri complet libere. Vor fi libere dacă autorităţile vor păzi şi vor supraveghea această libertate şi dacă veţi fi aşa cum sînteţi acum, curajoşi în a păzi şi a vă afirma liberi ideile. Democrat-creştinii, care sînt atîţia în Europa, aşteaptă victoria dumneavoastră".

Consemnări de SORIN ŞTEFAN

DEMOCRAŢIE CU... RETUŞURI

„La alegerile din 26 noiembrie 1946 au avut loc 78 acţiuni teroriste împotriva birourilor electorale, 40 atacuri asupra reprezentanţilor organelor de stat şi persoanelor particulare, devastări de sedii"... (Giurăscu — Istoria românilor).

Alegerile din 1990 rămîn deschise tuturor surprizelor. Ceea ce se constituie însă ca un mare semn de întrebare în această febrilă mişcare brawniană preelectorală este persistenţa unor grupuri de oameni care nu vor să scape de comunism ! Fenomenul este cu atît mai uimitor cu cît înainte de eliminarea lui Ceauşescu ne credeam înfrăţiţi în acest scop. Ceauşescu a dispărut dar comunismul proliferează ! Încercînd să eliminăm din aceste grupuri de oameni „cetele" specializate de bătăuşi care fac agitaţie, specifică în campania electorală fesenistă şi care, probabil, vor acţiona în mod asemănător celor din '46, şi categoria nomenclaturii care s-a specializat în a-şi păstra avantajele materiale (vile, autoturisme, lefuri exorbitante, case de comenzi cu circuit închis, locuri de agrement cu regim special), rămîn totuşi acei „patrioţi" care pur şi simplu nu vor să eradicăm comunismul. Fenomenul merită multă atenţie şi o analiză profundă. Vorbind despre cei care se duc de bună voie la instrumentele electorale ale F.S.N.-ului ne întrebăm : Ce se întîmplă ? Să fie nevoia de miracol atît de mare, încît oamenii să fie entuziasmaţi că l-au văzut şi atins pe Iliescu „cel capabil a conduce Europa mai bine decît Gorbaciov", pe Petre Roman care „entamează" acuzînd nivelul de... comprehensiune al celor ce nu se „disipează" din Piaţa Universităţii ? Să fie frica de muncă a celor care nu vor să elimine comunismul căci timpul trece, leafa merge ? Ce se întîmplă, deci, cu aceste mase de oameni care vin de bună voie la mitingurile F.S.N. ?

Bucureştiul oferă alegătorilor săi fesenişti o listă de 39 de candidaţi pentru Adunarea Deputaţilor, din care aflăm, pe lîngă nume, vîrstă, profesie şi funcţia candidatului. Iată lista : una bucată prim ministru, una bucată ministru secretar de stat, cinci directori, un director general, doi directori adjuncţi, una bucată secretar de stat, cinci preşedinţi, trei experţi C.P.U.N. (organ provizoriu, dar la nivel de sector avem deja experţi.) Desigur există un muncitor, un tipograf, un profesor, jurist, economist etc. Deh ! „Foncţia-foncţie, misia-misie ! (a se citi la misie noul guvern comunist de mîine). Oricum s-ar putea ca sociologii să se aplece asupra acestui fenomen social, ori ca el să nu fie extins (dacă vom scăpa de guvernul comunist), or dacă nu să ne ofere Albania, ţara cu cel mai vetust şi ermetic comunism, exemplul unei treceri spectaculoase la o democraţie „neoriginală" ca cea a lui Iliescu, dar sigură şi reală.

ANGELA RĂCEANU

Miniportret Iliescu

(Urmare din pag. 1)

în Valea Jiului după greva din 1987. La balconul „prezidenţial" salută, ca şi fostul dictator, pe cei ce de data asta îi scandau numele. Se revine astfel repede la cultul personalităţii. Ca măsură de prevedere majorează salariile minerilor, şi aşa mult mai mari ca ale celorlalţi muncitori. Anulează, firesc, unele legi draconice impuse de Ceauşescu, după care, cu ajutorul majorităţii (impuse) parlamentare adoptă unele legi care îi netezesc calea spre aşa zisa „democraţie originală", în realitate comunism sadea. Legea electorală care a escamotat punctul 8 al Proclamaţiei de la Timişoara care cere ca timp de trei legislaturi nomenclatura comunistă să nu ocupe nici o funcţie de conducere în stat, a fost supusă votului într-o altă formă decît cea iniţială.

Acum tovarăşul Iliescu aşteaptă confirmarea ţării ca preşedinte. Dacă va fi ales la 20 mai, el şi F.S.N.-ul, va fi pentru prima oară în lume cînd un regim comunist va lua conducerea prin alegeri libere.

Zecile de mii de manifestanţi din Piaţa Universităţii din Capitală (dar şi şi din multe alte oraşe ale ţării) atrag atenţia zilnic, cu începere din 22 aprilie asupra acestui pericol ce paşte România. Numiţi golani de Iliescu, aceşti eroi nu au părăsit „baricadele" şi nu le vor părăsi cu toate ameninţările la care au fost şi sînt supuşi (memorabila dimineaţă din 24 aprilie cînd zeci de tineri, femei, copii au fost molestaţi, iar unii arestaţi de trupele generalilor Chiţac şi Diamandescu). De partea golanilor a trecut ţara, de partea lor au trecut numeroase personalităţi ale lumii, de partea lor au trecut numeroase universităţi (chiar din U.R.S.S.) Şi, ce este mai important, de partea lor au trecut, prin semnături, dar şi cu sufletul, 10 milioane de români, inclusiv cei de peste Prut.

Aceste pieţe pline care îl aclamă pe tovarăşul Iliescu, în timpul actualelor „vizite de lucru" începute în acelaşi mod ca şi predecesorul său, se vor transforma, în curînd, în tribunale de judecată şi aspră va fi sentinţa muncitorilor, ţăranilor, întregii pături înşelate, de zîmbete şi trandafiri.

P.S. De ce am intitulat rîndurile de faţă „Miniportret Iliescu" ? Deoarece activitatea sa ca membru marcant al p.c.r. timp de 25 de ani nu a fost cuprinsă în relatare cu bună ştiinţă tocmai pentru a arăta cît de consecvent este astăzi preşedintele F.S.N. în domeniile marxist-leninist-stalinist-ceauşiste.

Conducătorii cei buni

(Urmare din pag. 1)

Împrejur, lumea e nemulţumită, ordinea este sfîşiată de lupte intestine, acolo unde regele despotic nu cedează şi caută cu toate mijloacele sale, distructive, să se menţină, să menţină o stare de lucruri inadmisibilă.

Revoluţia noastră a fost o realitate, un fenomen natural copleşitor, a cărui forţă şi amploare nu a fost bănuită de cei care pregăteau perestroika românească. Tăvălugul istoric al revoluţiei a dărîmat şi va continua să dărîme ţăruşii bine înfipţi ai despotismului şi dictaturii. Procesul de revenire la echilibru a început şi este ireversibil, avem credinţa că va învinge în final orice împotrivire, datorită motivaţiei de ciclicitate a evoluţiei universale. Este numai o chestiune de timp, pe care ni se pare păcat să îl pierdem.

Sîntem, pentru moment, nişte copii revoltaţi, în căutarea unei alte familii, a unei alte tutele. Noi, cei nenorocoşi, va trebui să ştim, în deruta existentă, să ne alegem şi să ne susţinem, cu curaj, cu înţelepciune şi discernămînt, conducătorii cei mai buni. Va trebui să îi recunoaştem cu toţii pe cei buni, care să ne ducă la armonie şi echilibru.

Tiparul executat la Combinatul Poligrafic Bucureşti